

Když Milenky pláčou

Pavel Vítek

Když milenky pláčou za stříbrných nocí,
ten zármutek váží co pírků, né víc.
Jejich bolest je stálá jako sníh o vánocích,
milenkám, co teď pláčou, zas zjasní se líc.

Znám deště dlouhé i ta kratinká mžení,
někdy přívaly nářků protrhnou skoro hráz.
Když však milenky pláčou, nikdy tak zlé to není,
od lásky stůňou i zhojí se snáz.

Tak zlé to není,
od lásky stůňou i zhojí se snáz.

Když milenky pláčou, to plet' si jen čistí,
vždyť je znám už pár páteků, ale dál se mi zdá,
že když milenky pláčou, jako když padá listí,
ustrnul by se kámen a možná i já.